

Niet alleen het groene onderwijs is bezig met meer diversiteit, ook steeds meer bedrijven realiseren zich dat meer diversiteit een meerwaarde kan hebben voor de bedrijfsvoering. In de rubriek 'De praktijk van diversiteit' laten we een paar mooie verhalen zien uit het groene bedrijfsleven.

de praktijk van d

Saira Swaria bij amaranthus, een eetbare bloem

Als er één bedrijf is dat je divers kunt noemen, is het wel De Groene Schuur in Groessen, een klein dorpje onder de rook van Arnhem. Ferdinand en Anja Eeuwes kweken in hun kas meer dan 350 verschillende groenten en kruiden uit alle werelddelen. Ze doen dat met hulp van medewerkers die ook heel divers van oorsprong zijn. Wie gaat tellen komt aan minstens vijftien verschillende nationaliteiten. "Leren doe ik vooral van andere culturen en van andere generaties" vertelt Ferdinand. In het begin keken de mensen in het dorp wel vreemd op van 'die bui-

tenlanders' die op weg waren naar hun werk bij de Groene Schuur. Maar nu zijn de meesten er wel aan gewend.

"Omgekeerde integratie kun je bereiken met eten," stelt Ferdinand Eeuwes. Wat hij wil zeggen is dat niet alleen wie afkomstig is uit een andere cultuur moet integreren, maar dat ook wij, oorspronkelijke Nederlanders, ons best kunnen doen om die andere culturen te leren kennen. Daar worden we rijker van. En koken en eten helpt daar uitstekend bij.

Wat de boer niet kent

Al die verschillende groentes worden niet alleen verkocht, maar ook gebruikt voor de kookworkshops die de Groene Schuur biedt: Pakistaans, Keniaans, Surinaams, Iraakees, Marokkaans, Balkan, Chinees, Indisch, Thais, Vietnamees koken, je kunt het er allemaal leren.

Ook de deelnemers zijn heel divers: bedrijfsfeesten, huwelijken, scholen, een groep Macedoniërs, een bus Marokkanen. Zelfs boer Aad (van Boer zoekt Vrouw) en zijn vrouwen kwamen hier kruiden pluk-

iversiteit

TEKST: SASKIA LICHT | FOTOGRAFIE: MARION KLERKEN

‘Wij helpen hier de omgekeerde integratie een handje met eten’

ken en eten. Al leek hij niet zo gecharmeerd van kruidig eten.

Zelfvertrouwen

Voor het verzorgen van al die workshops zijn er vrouwen en mannen die zelf allemaal een verschillende culturele achtergrond hebben. Een van hen is Saira Swaria. Ze is van Pakistaanse afkomst, geboren in Kenia, opgegroeid in Londen en nu al 33 jaar in Nederland met haar man die afkomstig is uit Oeganda. In Arnhem, waar ze woont, heeft ze een groot netwerk van vrouwen van allerlei komaf: Marokkaans,

Turks, Somalisch en is ze druk met vrijwilligerswerk. Met veel plezier begeleidt ze één keer per maand een groep bij het koken in de Groene Schuur. Vandaag heeft ze Surinaamse roti gemaakt, maar haar favoriete Keniaanse gerecht is kip met courgette, aubergine en Afrikaans brood. Thuis eet ze ook wel boerenkool, maar dan met halalworst.

Ze doet dit nu al acht jaar, en het heeft haar vooral zelfvertrouwen gegeven. Het kost haar geen enkele moeite meer om voor de groep haar verhaal te doen. Ze

krijgt ook veel waardering. “Als de mensen weggaan, klappen ze voor je,” vertelt ze. En ze geeft deelnemers ook wel tips uit haar cultuur. Rimpels voorkomen? Eén keer per dag smeren met kurkuma vermengd met olijfolie.

“Ieder mens heeft talent” zegt ze, “maar het valt in Nederland niet altijd mee om dat ook te ontwikkelen met alle regeltjes die we hier hebben.” In de Groene Schuur heeft ze in elk geval een aantal van haar talenten tot bloei gebracht. ■